

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4824

гр. София, 02.07.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в закрито заседание на 02.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

като разгледа дело номер **1799** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.128, ал.1, т.6 от АПК и чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата за вреди /ЗОДОВ/.

Производството е образувано искова молба от [фирма], [населено място] срещу Агенция по вписванията, [населено място] за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, причинени според ищеца от незаконосъобразен Отказ № 20200116173348-2 / 22.01.2020 г. на Агенцията по вписвания – Търговски регистър, в размер на 1000 лв. адвокатски хонорар и 705, лв. такса по т.д. № 6 / 2020 г. на ОС Габрово.

При исковете по ЗОДОВ, местната подсъдност се определя от мястото, в което е настъпило увреждането или адреса на увреденото лице. Изборът пред кой от двата местнокомпетентни съдилища да предяви иска си принадлежи на ищеца, когато е налице разлика между адреса на ищеца и мястото, в което е настъпило увреждането, който избор очевидно е направен в исковата молба с предявяване на иска пред настоящия съд.

Относно ПРОЦЕСУАЛНАТА ДОПУСТИМОСТ на процесния иск съдът установява напълно противоположна съдебна практика на административните съдилища и на Върховния административен съд и към настоящия момент, при което дори не може да се направи извод коя е по-новата или преобладаващата.

Част от актовете на ВАС приемат, че подобен иск е процесуално допустим, като се позовават и на новата разпоредба на чл.28, ал.2 от ЗТРПЮЛНЦ / например Определение № 14383 от 28.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 12173/2019 г., III о., Определение № 7647 от 22.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 5111/2019 г., III о., Определение № 14688 от 31.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 12655/2019 г., III о., Определение № 9277/18.06.2019 г., по адм. дело № 5822 / 2019 г. на ВАС, Определение № 110 от 7.01.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12934/2019 г., III о.,

Определение № 12806 от 1.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 11031/2019 г., III о. и др. Друга част приемат, че искът е процесуално недопустим – напр. Определение № 3734 от 14.03.2019 г. на ВАС по адм. д. № 2540/2019 г., I о., Определение № 6312 от 24.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 1520/2019 г., III о., Определение № 9745 от 25.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 7245/2019 г., III о., Определение № 3115 от 5.03.2019 г. на ВАС по адм. д. № 1523/2019 г., VIII о., докладчик председателят М. Д., както и Решение № 15391 от 11.12.2018 г. на ВАС по адм. д. № 8925/2018 г., III о., с което се обезсилва решението на първоинстанционния съд.

При горното, настоящият състав счита, че следва да получи задължителни указания от горната инстанция във връзка с конкретното дело, в случай, че не се възприеме приетото от съда.

Съдът счита иска за ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМ по следните съображения:

Съгласно чл. 28, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ Агенция по вписванията отговаря по реда на ЗОДОВ за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностни лица по регистрацията.

Същевременно чл. 8, ал. 3 ЗОДОВ сочи, че когато закон или указ предвижда специален начин на обезщетение този закон не се прилага.

Според обстоятелствената част на исковата молба имуществените вреди, чието овъзмездяване се претендира по реда на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, вр. чл. 28, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ, са настъпили като последица от отменен по съдебен ред незаконосъобразен акт на длъжностното лице по регистрацията от Агенция по вписванията като са свързани изцяло с претърпени от ищеца загуби от заплащането на адвокатско възнаграждение по развилото се в Софийски градски съд по реда на чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ производство по търговско дело.

За да е приложим редът по ЗОДОВ по отношение на обезщетяването за тези вреди, е необходимо съгласно чл. 8, ал. 3 ЗОДОВ да няма друг нормативно предвиден специален начин за обезщетение.

Съгласно чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ съдът в закрито заседание в състав от един съдия разглежда по реда на глава XXI от ГПК жалбата срещу отказа на длъжностното лице по регистрацията от Агенция по вписванията като решението му подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването му пред съответния апелативен съд, чието решение е окончателно. В глава XXI от ГПК, наименована "Обжалване на определенията", няма разпоредби, които да са относими към направените в това производство разноски от страните. В поместената в същата глава разпоредба на чл. 278, ал. 4 от ГПК се съдържа обаче препратка за неуредените въпроси към правилата за обжалване на решенията като същевременно чл. 273 от ГПК, намиращ систематичното си място в глава XX "Въззивно обжалване", препраща за неуредените въпроси към правилата за производството пред първата инстанция. В чл. 236 от ГПК, поместен в Част Втора, Дял Първи "Производство пред първа инстанция", в ал. 1, т. 6 изрично е предвидено, че в решението се съдържа и произнасяне по въпроса в тежест на кого се възлагат разноските по делото като под разноски следва да се разбират направените от всяка от страните разходи за държавна такса, за вещи лица и за договорено и заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство и защита от адвокат. Отделно от всичко това чл. 81 от ГПК, поместен в Част Първа "Общи положения", предвижда, че във всеки акт, с който приключва делото в съответната инстанция, съдът се произнася и по искането за разноски.

Така проследената нормативна уредба безспорно налага извод, че за овъзмездяването на направените разходи в производството по чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ е приложим редът по ГПК, което на основание чл. 8, ал. 3 ЗОДОВ изключва за тях приложението на ЗОДОВ, респективно на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

На следващо място, е необходимо да бъде посочено, че в настоящата хипотеза не намира приложение и правната уредба на чл. 541 ГПК, поради предмета на обжалване в производството пред окръжния съд. Производството не е охранително, защото не произтича от дължима и постановена от съд защита, а от разглеждане правилността на постановен от извънсъдебен орган акт, комуто, по силата на специален закон са вменени права и задължения за извършване на административна услуга. Постановяването на акт от несъдебен орган, подлежащ на оспорване пред съд, по предвиден в закона ред, отрича приложението на чл. 541 ГПК.

В определение № 9745 от 25.09.2019 г. по ад. № 7245 / 2019 г. на ВАС, III отделение, съдът, като оставя в сила определение по сходен казус с горните мотиви, е приел и следното: „ Обосновано и в съгласие с преобладаващата съдебна практика на ВАС първостепенния съд е приел, че специалният закон – ЗТРРЮЛНЦ – урежда специален ред, по който се осъществява съдебен контрол върху отказа на длъжностното лице по регистрация - по реда на ГПК. Принципът за разпределение на тежестта за разноските в гражданския процес определя отговорността за разноските, направени от изправната страна да се понесе от страната, която необосновано е предизвикала правния спор. Тази отговорност може да се осъществи само във висящия съдебен процес, при своевременно отправено искане, т. е. съобразно изхода на спора съдът е длъжен да се произнесе и по искането за присъждане на разноси в процеса. Съдебното производство по обжалване на акта на длъжностното лице по регистрацията не е охранително, както правилно е приел решаващият съд, а спорно производство и разноските за адвокатско възнаграждение в това спорно производство не са еднозначни на вреда по смисъла на чл. 28, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ.

Налице е ефективно правно средство за защита и процесуален ред, по който претендираната имуществена вреда, представляваща разноси в съдебния процес, да се реализира, което изключва исковия ред по специалния закон - ЗОДОВ - за защита и обосновава недопустимост на предявения иск.“

По изложените съображения се налага извода за недопустимост на иска по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, вр. чл. 28, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ, поради което производството следва да се прекрати.

Воден от горното и на основание чл. 144 от АПК вр. с чл. 130 от ГПК, вр. с § 1 от ЗР на ЗОДОВ, вр. с чл. 203, ал. 2 от АПК съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искова молба от [фирма], [населено място] срещу Агенция по вписванията, [населено място] за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, причинени според ищеца от незаконосъобразен Отказ № 20200116173348-2 / 22.01.2020 г. на Агенцията по вписвания – Търговски регистър, в размер на 1000 лв. адвокатски хонорар и 705, лв. такса по т.д. № 6 / 2020 г. на ОС Габрово.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 1799 / 2020 г. по описа съда.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС на РБ в 7-дневен срок

от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: